

Ἡ Ἐπιτροπὴ παρατηροῦσα

1ον) Ὅτι ἡ ἀναχώρησις ἀπὸ τόπους εἰσέτι παρὰ τοῦ ἐχθροῦ κατεχομένους ἄνευ διαβατηρίων δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐνοχοποίησις κατ' αὐτῶν, διὰ τὴν ἄρνησιν τοῦ ἐχθροῦ εἰς τὸ νὰ συγχωρῇ αὐτήν, τὴν ὁποίαν καὶ κρυφίως μάλιστα καὶ μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς ἐκτελοῦσιν.

2ον) Ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, συμφώνως μὲ τὸ κοινὸν τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ αἰσθημα, ἐξ ἀρχῆς ἐνεκολπώθη τοὺς διαφεύγοντας ἐκεῖθεν ὡς τέκνα ἴδια καὶ δὲν ἐπαύσατο ἀπαιτοῦσα τὴν ὀλομέλειαν τοῦ ἔθνους, ὑπὲρ τῆς ὁποίας τοσοῦτους καὶ τηλικούτους διηγωνίσαστο ἀγῶνας καὶ ὑπέμεινε κινδύνους,

Ἀποφασίζει ἐπομένως

Ὅτι τὰ ἐνδύματα, ἀσημικὰ καὶ τάλληρα ρεγγίνας πεντακόσια ἐνενήκοντα νὰ ἐπιστραφῶσιν εἰς τοὺς κυρίους Ἰ. Λεονταρίου, Λ. Κώνστα καὶ Ἀναστ. Παναγιώτου ὡς ἰδιοκτησία αὐτῶν καὶ τῶν ἀδελφῶν.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν δεκάτην πέμπτην Σεπτεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἰω. Γ. Γιαννετᾶς

Ὁ Γραμματεὺς

Ἐδουάρδος Μάσσων

N. Γ. Παγκαλάκης

Γεώργιος Ἀθανασίου

Καταχωρηθεῖσα μὲν ἀπαράλλάκτως μὲ τὸ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διευθυνθὲν πρωτότυπον, ἐπικυρωθεῖσα δὲ κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 2093 διαταγὴν τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ Γραμματεὺς

N. Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 15

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

Θεωρήσασα τὸ ὑπ' ἀριθ. 678 διάταγμα τῆς 6ης Μαρτίου 1828, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ Α. Ε. διακηρύττει ὅτι ἡ Πρέβεζα ὑποβάλλεται εἰς ἀποκλεισμόν,

Θεωρήσασα τὸ 3ον ἄρθρον δι' οὗ ἡ Α. Ε. παραχωρεῖ τὴν ἰσχὺν τῆς προκηρύξεως τοῦ ἀποκλεισμοῦ εἰς τὸν Ἀρχιστράτηγον μὲ τὰς ἐφεξῆς λέξεις «Προκηρύττων τὸν ἀποκλεισμόν θέλει φροντίσει ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν κατάσχεσιν παντὸς οὐδετέρου πλοίου ἢ πλοιαρίου κατὰ τὰς πρώτας δύο ἐβδομάδας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς προκηρύξεως. Εἰς τὸ διάστημα τοῦτο τὰ οὐδέτερα πλοῖα ἢ πλοιάρια, τὰ ὁποῖα ἤθελον εὐρεθῇ

διευθυνόμενα με φορτίον εις τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον, θέλουν τὰ γυρίζει ἀπὸ τὴν διευθυνσίν των καὶ θέλουν τ' ἀφίνει νὰ ἐπιστρέφουν ἐλεύθερα».

Θεωρήσασα τὴν ἀναφορὰν τοῦ Μοιράρχου Πασσάνου, τῆς 10/22 Σεπτεμβρίου, μετὰ τὴν ὁποίαν γνωστοποιεῖ τὴν κράτησιν τοῦ ἰον. βρικίου «Κ ό μ η ς Κ α π ο δ ί σ τ ρ ι α ς», ἐξελθόντος ἀπὸ Πρέβεζαν τὴν 11/23 Σεπτεμβρίου,

Θεωρήσασα τὴν ὁμολογίαν τοῦ πλοίαρχου Γεωργίου Μονόπολη, λέγοντος ὅτι ὁ ἑλληνικὸς στολίσκος ἔφθασεν εἰς Πρέβεζαν τὴν 6ην Σεπτεμβρίου 1828. ἔ.π.,

Θεωρήσασα τὸ πρὸς τὸν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἔγγραφον τοῦ Δικαστηρίου τούτου τῆς 19ης Σεπτεμβρίου 1828, δι' οὗ τοῦ ζητεῖται ἡ προκήρυξις, ἣτις ἔπρεπε νὰ δημοσιευθῇ παρὰ τοῦ Ἀρχιστρατήγου Τσούρτζ,

Θεωρήσασα τὴν ἀπόκρισιν τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, δι' ἧς εἰδοποιεῖ τὸ Δικαστήριον ν' ἀποτανθῇ πρὸς τὸν αὐτὸν Ἀρχιστράτηγον,

Θεωρήσασα τὸ ἔγγραφον τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου 1828, δι' οὗ ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας γνωστοποιεῖ εἰς τὸ Δικαστήριον ὅτι ὁ Ἀρχιστράτηγος Τσούρτζ ἐκήρυξε τὸν ἀποκλεισμόν τὴν 15/27 Σεπτεμβρίου 1828,

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ:

1ον) Ὅτι, ἂν καὶ ἦτο γνωστὸν εἰς τὸν πλοίαρχον Γ. Μονόπολην, εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ φορτίου (sorgacarico) Ζαφείριον Μάτσαν καὶ εἰς τὸν ἔμπορον Γεώργιον Δαμασκηνὸν τὸ διάταγμα τῆς 6ης Μαρτίου 1828, τὸ διατάττον τὸν ἀποκλεισμόν τῆς Πρεβέζης, καθότι οἱ μὲν δύο κατοικοῦν ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας, ὁ δὲ πλοίαρχος ἕως ἀπὸ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ παρελθόντος ἔτους μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ἀνεχώρησεν ἀπὸ Μῆλον διὰ Κορυφούς, ἔμενε πάντοτε εἰς τὴν Ἑλλάδα,

2ον) Ἄν καὶ ἦτο γνωστὴ εἰς τὸν Δαμασκηνὸν (πρωταίτιον τῆς εἰς τὴν Πρέβεζαν εἰσόδου των διὰ τῆς παρεκτροπῆς τοῦ διάπλου) ἡ ἐν Πόρῳ προπαρασκευὴ τοῦ διὰ Πρέβεζαν στολίσκου, διότι κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν αὐτὸς εὕρίσκετο εἰς Πόρον,

3ον) Ἄν καὶ πρὸ ἱκανῶν ἡμερῶν ὑπῆρχε πραγματικῶς ὁ ἀποκλεισμός,

4ον) Ἄν καὶ ἐφόρτωσαν εἰς Πρέβεζαν ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀποκλείοντα στολίσκον, διότι ὡμολογήθη ὅτι εἶχαν φορτώσει πρὸ δύο ἡμερῶν πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς των,

Μ' ὅλα ταῦτα παρατηρεῖ:

1ον) Ὅτι διαταχθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 678 τῆς 6ης Μαρτίου διατάγματος νὰ γενῇ διακήρυξις ἀποκλεισμοῦ,

2ον) Ἡ διακήρυξις αὕτη δὲν ὑπῆρχε τὴν 10/22 Σεπτεμβρίου, ἂν καὶ πρὸ ἡμερῶν ἦτον ὁ ἀποκλεισμός πραγματικός.

Ὅθεν ἡ Ἐπιτροπὴ βλέπει ὅτι δὲν δύναται νὰ θεωρήσῃ τὸν πλοίαρχον ὡς παραβιαστὴν τοῦ ἀποκλεισμοῦ.

Διὰ τοῦτο καὶ τὸν ἀπολύει ὁμοῦ μετὰ τὸ πλοῖόν του καὶ ὅλα τὰ ἐν αὐτῷ.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν δευτέραν Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἰω. Γ. Γιαννετᾶς

Ἐδουάρδος Μάσσων

Γεώργιος Ἀθανασίου

Ὁ Γραμματεὺς

Ν. Γ. Παγκαλάκης

Καταχωρηθεῖσα μὲν ἀπαράλλάκτως μὲ τὸ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διευθυνθὲν πρωτότυπον, ἐπικυρωθεῖσα δὲ κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 1957 διαταγὴν τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ Γραμματεὺς

Ν.Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 16

*Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως**

Ἀπόφαισις τῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς περὶ τῶν δύο πλοίων τοῦ Μιχαὴλ Χαρτουλάρη καὶ Γ. Καραβέλα παρὰ τοῦ πλοιάρχου Μανόλη Βούτη κατασχεθέντων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Θεωρήσασα τὴν πρόσκλησιν τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου πρὸς τοὺς κ. Β. Καποδίστριαν, Ἀ. Μαυροκορδάτον καὶ Ἐμ. Τουμπάζη ὑπ' ἀριθ. 3016 ἀπὸ τῆς 10ης Ἰουνίου 1828, ἵνα συνελθόντες εἰς Ἐπιτροπὴν κάμωσι τὰς ἀνηκούσας ἐξετάσεις περὶ διαφορῶν πλοίων κατασχεθέντων ἀπὸ τὴν γολέταν «Χελιδῶν» καὶ τὰς κανονιοφόρους διὰ τὴν ἀταξίαν τῶν ἐγγράφων των κατὰ τὴν διαταγὴν τοῦ Ναυάρχου Ἀ. Μιαούλη,

Θεωρήσασα τὴν ἀναφορὰν τοῦ πλοιάρχου Μανόλη Βούτη ἀπὸ 1ης Ἰουνίου πρὸς τὴν Ναυτικὴν Ὑπηρεσίαν, ἐν ᾗ ἐγκλείει ἀντίγραφον τῆς διαταγῆς τοῦ Ναυάρχου Ἀ. Μιαούλη ἀπὸ 15ης Μαΐου 1828,

Θεωρήσασα τὴν ἀναφορὰν τοῦ Ναυάρχου Ἀ. Μιαούλη πρὸς τὴν Ναυτικὴν Ὑπηρεσίαν ἀπὸ 6ης Ἰουνίου 1828, ἐν ᾗ ἐμπερικλείει τὴν πρὸς αὐτὸν ἀναφορὰν τοῦ Μ. Βούτη, πλοιάρχου τῆς γολέτας «Χελιδῶν ος», τῆς αὐτῆς ἡμέρας, δι' ἧς ἀναφέρει τὴν κατάσχεσιν τῶν πλοίων τοῦ Χαρτουλάρη, Καραβέλα καὶ ἄλλων δύο,

Θεωρήσασα καὶ τὰ ἀντίγραφα τῶν ἐρωταποκρίσεων τοῦ Μ. Χαρτουλάρη καὶ Γ.

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Γεν. Γραμμ. φ. 135.